

една фрегата настърни и чакаше повѣче за бѣгъ отъ колкото за побѣда. Първитѣ Спиритови гемии, като отивахъ коственно и силно, ударихъ се съ първитѣ турски гемии що стояхъ на чело, и като изгърмахъ възвихъ се, да не би огнѣтъ да удари въ срѣдата имъ, и се отиравихъ къмъ своята ескадра да напльнѣтъ пакъ и да се повърнѣтъ да ги нападнѣтъ изъ ново.

Въ първото изгърмѣване, отъ гемията що бѣше турскиятъ адмиралъ, едно голѣмо отъ мряморъ турско гюлле строши дюменѣтъ на Русската гемия въ която бѣше Спиритовъ, Теодоръ Орловъ и Грикъ. Гемията на тѣзи послѣдни, по вѣтарѣтъ който я караше, отиваше право върхъ гемията на капитанъ паша, който, отъ страхъ йоще изъ начало, бѣше я оставилъ подъ прѣдлогъ да наблюдава военнитѣ дѣйствиия отъ брѣгѣтъ като по далечъ и по високо. Турцитѣ отъ това негово оттегляване прѣчуввахъ едно несчастье. Котвитѣ само имъ припятствувахъ да бѣгнѣтъ къмъ Лемносъ. Но капитанъ паша бѣше оставилъ душата на флотата въ Хасанъ паша.

Хасанъ, като гледаше да иде върхъ него Орлововата счупена гемия, зе сичкитѣ мѣрки да не би да се ударѣтъ една отъ друга гемии; послѣ като вдигнѣ котвитѣ, приближи се напръки къмъ Руската гемия и посредствомъ на канджитѣ прилюпи се и начала да се бие гърди съ гърди. Хората му дерзостни и опитни въ морската битва, незабавно покрихъ отъ огнѣъ Русцитѣ и началахъ да се прихвърлятъ въ тѣхната гемия. Битвата бѣше тѣй раздражителна и силна щото ни русцитѣ можяхъ да отблъснѣтъ турцитѣ, ни турцитѣ да побѣдѣтъ сжвършено русцитѣ, когито джлгъчи отъ Руска старна се спуснахъ и пробихъ турската гемия — която като гореше начала и да потъва.

Пламакѣтъ и димѣтъ що покривахъ тѣзи двѣ гемии карахъ Русцитѣ и Турцитѣ да прибѣгватъ коги въ едната коги въ другата гемия. Това положение се продължи почти до два часа когито адмиралѣтъ Елфинстонъ пристигна и прати, да избави руската гемия, до петъ-стотинѣ души на помощъ. Тѣзи петъ-